

id: SI_001

model: openai/gpt-5.4-mini

seeds:

04_risiko: sårbarhet

03_relasjon: makt

05_handling: forhandle

01_perspektiv: strategisk

02_tidhorisont: langsiktig

Instans SI_001

Seeds: strategisk | langsiktig | makt | sårbarhet | forhandle

Den reelle adopsjonsbarrieren er trolig ikke først og fremst **kunnskap**, men **maktbalanse og friksjon**. Juridiske profesjonelle vet ofte at standard-KI er risikabelt, men de **forhandler med risikoen i praksis**: “Ingen klager”, “alle gjør det”, “vi må være raske”, “det blir nok ikke et tilsyn”. Det er en strategisk rasjonalisering, ikke bare uvitenhet.

1) Bevissthet vs. risiko Gapet ligger i at risikoen oppleves som **asymmetrisk og diffus**: Gevinsten ved KI er umiddelbar, mens skade ved brudd på taushetsplikt er lav sannsynlighet, høy konsekvens, og ofte utsatt i tid. Det gjør handling vanskelig. For å endre adferd må risikoen bli **operasjonell**: konkrete scenarier, klientkrav, interne rutiner, og tydelig ansvarslinje fra ledelsen.

2) Tillit til teknologien Mange stoler mer på “store” leverandører enn på sikkerhetsgarantier i on-prem/EU-løsninger, fordi de vurderer **merkenavn som en maktsignatur**. SikkerKI må derfor ikke bare være sikker; den må være **etterprøvbar**. Norsk juridisk målgruppe vil ofte kreve: datalagringskart, loggkontroll, modellgrenser, revisjonsspor, og klar kontraktsfesting. Uten dette blir “blind compute” oppfattet som en påstand, ikke en garanti.

3) Regulering som brems Datatilsynet og GDPR skaper mer **forsiktighetsretorikk** enn faktisk endring, fordi konsekvensen oppleves fjern og håndhevingen ujevn. Advokatvirksomhet har dessuten et klassisk **first-mover-problem**: Ingen vil være den første som bruker penger på sikkerhet hvis markedet ikke belønner det.

4) Sosial norm Adopsjon følger bransjesignaler. Hvis konkurrenter bruker åpne modeller, blir sikkerhet en kostnad uten statusgevinst. For at SikkerKI skal bli “normalt”, må det kobles til **standardverk**: klientpolicyer, forsikringskrav, og felles praksis i advokat-/revisjonsmiljøer.

5) Pris og friksjon Den største skjulte kostnaden er ikke lisenspris, men **byttefriksjon**: integrasjoner, vane, manglende feature-paritet, og utydelig ansvar. Mange vil betale mer for sikkerhet, men ikke for å jobbe tregere.

6) Konkrete byttebarrierer Det som stopper de mest motiverte er ofte: e-post/Word-integrasjon, søk i dokumenter, kvalitet på norsk juridisk språk, og usikkerhet om hvem som “eier” risikoen internt.

Leverage-punkter

- Klientkrav: standard klausuler om KI-håndtering i oppdragsbrev
- Forsikring: vilkår/rabatt knyttet til sikker KI-bruk
- Revisjon: dokumenterbar policy og loggkontroll
- Bransjenorm: felles minimumsstandard for taushetsplikt og KI

Neste steg

1. Kartlegg 10–15 norske firmaer: hvor ligger faktisk motstand i workflow, styring eller tillit?
2. Lag en “ansvars- og risiko-pakke” som oversetter GDPR/taushetsplikt til beslutningsspråk for partnere.
3. Reduser friksjon i 2–3 kritiske arbeidsflyter først, ikke hele produktet.